

ÁO TRẮNG NGÀY XƯA

(Tặng Thuận)

Lòng thì nhủ đi tu đừng ngó gái
Nhưng làm sao không ngắm hoa trừ đôi
Mỗi chiều tà đi lễ nhà thờ Núi
Đôi mắt hư lại vương vạt áo dài

Em áo trắng bông bình khung cửa tối
Tà lụa mềm xao động đá trầm tư
Tóc nổi gió rồi tung lòng chú nhỏ
Chúa thương tình, chắc con vụng đường tu

Giờ tan lễ trăng thập thò Ngã Sáu
Em chấp tay bên tượng Mẹ khẩn cầu
Sao em đứng dáng gầy như nền trắng
Để lòng tôi tím biếc giọt mưa ngâu

Giọt mưa nhỏ lăn theo mùa hạ mỏng
Đền mùa sau không thấy bóng em đâu
Trăng ngơ ngác thần thờ trên Ngã Sáu
Cánh chim bay côí cút đến nao lòng

Áo xưa vẫn chập chờn đầu nổi nhớ
Mấy mươi năm nên áo đã sương mù
Tôi lấm láp bụi trần nên đứng ngó
Mây trắng buông tà phía nẻo đường tu

Nguyễn Thanh Kỳ SB68